

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KUSTÁR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(42260/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. január 8.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kustár kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2008. december 2-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (42260/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kustár Dániel („a kérelmező”) 2005. november 16-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Hartmann M. Szekszárdon praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. március 17-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1945-ben született és Dunaegyházán él.

5. 1999. március 19-én a kérelmező pert indított egy szövetkezet ellen, amelyben külső üzletrész tulajdonos volt. Azt állította, hogy az üzletrészének értékét megállapító szövetkezeti határozat téves volt.

6. 2001. december 11-én a Kunszentmiklósi Városi Bíróság elutasította keresetét. 2002. január 31-én a bíróság kiegészítette a határozatot a költségek viseléséről szóló rendelkezéssel.

7. Fellebbezés nyomán 2002. október 3-án a Bács-Kiskun Megyei Bíróság megváltoztatta a határozatot, közbenső határozatban a kérelmező javára döntött, és hatályon kívül helyezte a panaszolt határozatot. Az ezt követő eljárásban a Városi Bíróság 2004. március 17-én 258000 forintot és

ezen összeg kamatait ítélte meg a kérelmező számára. 2004. szeptember 2-án a Megyei Bíróság részhatározatban helyben hagyta a döntést.

8. 2005. május 12-én azonban a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a 2002. október 3-i határozatot, és helyben hagyta az eredeti, 2001. december 11-i határozatot, amely elutasította a kérelmező igényét. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy tévesek voltak a Megyei Bíróság közbenső megállapításai, amelyek a kérelmezőt – aki csak külső üzletrész tulajdonos volt – a tényleges tagok számára fenntartott pénzüsszegekre jogosították fel. Ezt a határozatot kézbesítés céljából a Városi Bíróság 2005. június 17-én kapta meg.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 1999. március 19-én kezdődött és 2005. június 17-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hat évig és három hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

15. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

16. Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése és az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérelmező az eljárás tisztességtelen voltát és kimenetelét is panaszolta.

17. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999).

18. A Bíróság megjegyzi: a jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmezőt nem fosztották meg tulajdonától állami intézkedéssel; a hazai bíróságok magánfelek közötti polgári jogi jogvitában döntöttek olyan eljárás során, amely az önkényesség semmilyen jelét nem mutatja. Ilyen körülmények között a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a panasz nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, így azt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmező 1877311 forint¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 1200 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmező további 62840 forintot² kért a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

24. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

25. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság a teljes kért összegnek megfelelő euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

¹ 6840 euró

² 230 euró

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 1200 (egyezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 230 (kettőszázharminc) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie magyar forintban, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. január 8-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök

